

Ændringsforslaget sættes først til forhandling.

Forhandling

Ritt Bjerregaard (S):

Da vi teknisk har indbygget forliget som et ændringsforslag, vil det nok være rimeligt under dette punkt at gøre nogle bemærkninger om det.

Vi er glade for, at forslaget nu kommer til behandling her i folketings salen og til afsluttende behandling, og vi er glade for, at det er lykkedes at opnå et forlig om dette meget vigtige spørgsmål.

Som det fremgår af det oprindelige forslag, havde vi gerne set en anden ordning vedrørende priserne. Vi havde ønsket, at der var ensartede priser landet over; det var vores udspil, og det var et af de punkter, som vi forhandlede grundigt med regeringen om. Regeringen ønskede ikke ensartede priser ude over landet, og vi nåede til et kompromis, der betyder, at vi for de enkelte koncessionsområder har en ens pris, men i øvrigt vil få ganske store prisforskelle ude over landet. Det er vi kede af, men vi accepterer det som en pris, der måtte betales for at kunne få et forlig.

Der har efterfølgende været lidt uklarhed omkring punkt 12 i den indgåede aftale. Den går ud på, at der skal gives aktiv støtte til pilotprojekter, og det er vigtigt ikke mindst af hensyn til udviklingen i de mindre bysamfund og de tyndtbefolkede egne. Vi har forstået ministeren sådan, at de penge, som ministeren ifølge forliget er forpligtet til også at finde, er ministeren også indstillet på at finde frem til.

Det, der er enighed om, er altså, at der nu foreligger en plan for 6 år med udbygning af hybridnettet, at den skal revideres efter 3 år, og at telefonselskaberne nu i øvrigt er gået i gang med at revidere de planer, vi allerede kender.

På den baggrund må det undre meget, når man ser den mindretalsindstilling, der er afgivet i betænkningen. Det fremgår af denne udtalelse, at mindretallet, der består af det radikale venstre og SF og VS, der har tilsluttet sig det, mener, at det ikke er til diskussion, om der skal være et hybridnet, men om der skal være en forceret udbygning. Nej, det er det ikke, og det er fremgået meget klart af

de debatter, der har været her i folketings salen.

Det, der er tale om, er, at der skal fastlægges en plan. Man skal vide, at hybridnettet ender med at komme ud til et samlingspunkt i samtlige kommuner, hvilket ikke på noget tidligere tidspunkt er indgået i de planer, der har foreligget. Så spørgsmålet er altså, om man mener, dette område skal udvikle sig efter rene markeds kræfter, eller man mener, det er nødvendigt, at folketetinget også fastlægger en plan på området. Vi har fundet det hensigtsmæssigt – og det har vi været enige med regeringen om – at man fik lavet en sådan plan.

Det kan også undre, at mindretallet mener, at det skal sige, at man burde have sammenholdt det med og prioriteret i forhold til de sociale og uddannelsesmæssige problemer, når samme mindretal udmærket ved, at langt de fleste udgifter på dette område er udgifter, der skal afholdes af telefonselskaberne. Jeg nægter at tro, at man forestillede sig, at telefonselskaberne havde noget at gøre med de sociale og uddannelsesmæssige problemer i øvrigt.

Så siges det også i mindretalsindstillingen, at vi bygger på en antagelse om, at en meget stor del af befolkningen har en overvældende interesse i at kunne modtage så mange udenlandske programmer som muligt. Nej, det gør vi heller ikke. Vi bygger på den antagelse, at der bliver en lang række udenlandske programmer til rådighed, at de kan tages ned på forskellig vis, at folk får mulighed for at vælge, og at vi synes, det er hensigtsmæssigt at kombinere dette med en beslutning om hybridnettet.

Der er også en argumentation om det frie valg, som har været stærkt fremme også i den offentlige debat, hvor mindretallet mener, at det er en tvivlsom påstand. Det kan være, at jeg har misforstået nogle ting, men det er ikke mit indtryk, at man er forpligtet til at være medlem af en fællesantenneforening. Det, synspunktet bygger på, er jo helt klart, at man vil være underlagt de beslutninger, der træffes i en fællesantenneforening, og det har jeg svært ved at se kan være rigtigt.

Jeg mener med andre ord, at mindretallet i betænkningen har taget et forkert udgangspunkt, ikke har forholdt sig til det, der rent faktisk er den indgåede aftale, og heller ikke